YIL 3
64
6 Kasım 1978
FİYATI 350 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Demokrasi Düşmanlığı Azıyor

FAŞİZMİN SALDIRISI ANTİ-DEMOKRATİK BASKILARA ORTAM SAĞLIYOR. HÜKÜMET DEMOKRASİ DÜŞMANLARININ ÜZERİNE YÜRÜYECEĞİNE, DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ KISITLAMAYA YÖNELİYOR

Başta MHP ve AP olmak [illegible] tüm gerici-faşist güçler, halkımızın demokratik hak ve özgürlüklerine karşı yoğun bir saldırıya geçtiler. MHP köşeye sıkıştıkça sıkıyönetim istiyor, özgürlüklerin boğulmasını, kendisinin kurtarılmasını savunuyor. Faşist cinayet örgütleri hergün işledikleri cinayetlerle halkımızı sindirmeyi, demokrasi düşmanlarına son adımlarını atmak için imkân hazırlamayı umuyorlar.

Öbür yandan AP'de azgın[illegible]an gericilik, işçi ve emek[illegible] haklarına karşı yoğun bir [illegible]ırıya dönüştü. AP Kon[illegible]'nin grev kısıtlamasına, [illegible]ilerin ekonomik müca[illegible] yeni engeller çıka[illegible] ilişkin kararı işve[illegible]k sevindirdi.

[illegible]n gericilik ve per[illegible] demokrasi düş[illegible]rşısında hükümet [illegible]ocalama gösteriyor. [illegible]lara hizmet edecek tedbirler düşünüyor. İhtisas mahkemeleri, seçim kanununda yapılacak «istikrar sağlayıcı» değişiklikler, dernekler üzerindeki yasal ve fiili baskılar, polise doğrudan ev arama yetkisi verilerek mesken masuniyetinin çiğnenmesi, vb. hükümetin attığı geri adımlardır ve demokrasi düşmanlarının işini kolaylaştırmaktır.

Düşünülen bu «tedbirler»in çoğunu Ecevit kendisi TV'de açıklamıştır. Üstelik bu tedbirlerin özgürlükleri kısıtlayıcı niteliğini hükümet kendisi bile itiraf ediyor. O nedenle, Parlamentoda gerici ve faşist işbirlikçisi partilerin desteği ile çıkarılacak yeni baskı kanunlarının «geçici süreli» olacağını ilân ederek zevahiri kurtarmaya çalışıyor.

Demokrasi düşmanları azgınlaştıkça emekçilere düşen görevler de artmaktadır. Bu görevlerin üstesinden gelebilecek, hak ve özgürlüklerimizi gerici saldırılardan koruyabilecek güç, emekçi halkımızın örgütsel birliğidir. Saflarımızı sıklaştırdıkça, güçlerimizi birleştirdikçe ve birliğimizi geliştirdikçe demokrasi düşmanlarının oyunlarını bozacak, umutlarını boşa çıkaracağız.

Basın Affı Çıkartılmalıdır

BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNÜ KISITLAYAN ANTİ-DEMOKRATİK YASALAR KALDIRILMALIDIR

Meclisler çalışmaya girerken uzun bir zamandır parlamentonun gündeminde bulunan, fakat bir türlü çıkartılmayan Basın Affı bir an önce görüşülmelidir. Ülkemizde basın üzerinde pek çok anti-demokratik yasalar bulunmaktadır. Birçok yazar, yazı işleri müdürü yayınlanan yazılardan dolayı açılmış sayısız davalarla yargılanmakta ve pek çok basın mensubu yıllarca hapis cezasına çarptırılmaktadır. Özellikle ilerici ve sosyalist basın tam manasıyla anti-demokratik yasaların kıskacındadır.

Özgürlük ve demokrasi sözlerini dilinden düşürmeyen ve iktidara gelmeden önce basın yasasının demokratikleştirileceğini söyleyen CHP hükümeti söylediklerini kanıtlamalı, Basın Affını çıkartmalı, Basın Yasasını gerici maddelerden temizlemelidir.

gerçek durum: Emperyalizme Teslimiyet Hayır Getirmez

Emperyalizm oldum olası sömürüsü altındaki ülkelerin sanayileşmesini engellemeye çalışır. Böylece emperyalizm hem bu ilkelere kendi pahalı sanayi ürünlerini satıp, onlardan ucuz hammadde temin etmeyi, hem de ekonomisine bağımlı [illegible]le getirdiği geri ülkelerin, kendi dümen suyu[illegible]a bir siyaset izlemelerini sağlamış olmayı hesaplar. Bu ülkelerin kalkınıp güçlenmesi ise bir yandan emperyalizmin ağır sömürüsü nedeniyle, bir yandan da ekonomilerinin emperyalizm tarafından çarpıtılması ile engellenir. Daha olmazsa bu ülkelere enflasyon, yani büyük bir hayat pahalılığı ihraç edilir, paralarının değeri düşürülür, ülke hergün artan dışborçlarla bunalır ve emperyalizmin bir sözünü iki etmeyecek hale getirilir.

Geçtiğimiz hafta İktisadi İşbirliği Teşkilatı (OECD) adındaki emperyalizmin güdümünde bir kuruluş kalkınma hızını düşürmemizi, pahalı modern teknoloji yerine, işgücüne dayanan ucuz bir teknoloji kullanmamızı (yani ağır sanayiye yönelmememizi) bize tavsiye etti. Bir işadamları heyetinin Amerika'ya yaptığı seyahatten sonra o[illegible]an aldıklarını söyledikleri tavsiyeler de aynı yönde. Emperyalizm bu tavsiyeler tutulmadıkça kredi musluklarını kapalı tutarak ülkemiz üzerinde istediği gibi oyun oynayabilmektedir.

Emperyalizme siyasal ve ekonomik bakımdan bağımlılık yolundan ayrılınmadıkça «Siz tavuk yetiştirin, Avrupa'ya süt ve peynir satın» tavsiyelerinden ve ülkemizi bu yola zorlayan şantaj vasıtalarından kurtulunamaz.

Halk Partisi hükümetinin ise ekonomik açmazdan bunalmış bir durumda emperyalizme her türlü tavizi vermekte olduğu gözden kaçmamaktadır. Unutulmamalıdır ki Halk Partisinden önceki tüm iktidarların yürüttüğü taviz politikaları ekonomimizin daha fazla batağa batmasından başka bir sonuç vermemiştir. Ekonomik batak derinleştikçe istenen tavizler daha büyümekte ve olan bir kısır döngünün cenderesindeki emekçi halka olmaktadır.

Türkiye Ekonomisi Abluka Altında

EMPERYALİST KISKAÇ DARALIYOR

HAYAT PAHALILIĞI ALABİLDİĞİNE ARTARKEN, İMF PARANIN DEĞERİNİN DAHA ÇOK DÜŞÜRÜLMESİNİ, İŞÇİ ÜCRETLERİNİN DE SINIRLANDIRILMASINI İSTİYOR

Türkiye'nin ekonomik durumu gittikçe içinden çıkılmaz bir hal almaktadır. Döviz sıkıntısından bir parça olsun sıyrılabilmek için hükümet emperyalist ülkeler bankaları ve büyük mali kuruluşlarının kapısını aşındırmaktadır. Bunun karşılığında hükümetten ekonomiyi büsbütün dışa bağımlı kılacak tavizler istenmektedir.

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilâtı (OECD), hükümetin «darboğaz»ı atlatma yolunda aldığı tedbirleri Türkiye'nin dış borçlarını ertelemek için yeterli görmemektedir.

Geçen hafta açıklanan bir OECD raporunda kapitalist piyasa ekonomisinin ekonomik hayata daha da hâkim olması, kamu kesimi yatırımlarının azaltılması, özel sektörün daha çok teşvik görmesi, yabancı sermayeye kapıların ardına kadar açılması istenmektedir. Raporda aynen şöyle deniliyor: «Yabancı sermayenin ülkeye girişinde ihracata yönelik olup olmadığına bakılmamalıdır.»

Öte yandan uluslararası para mafyası İMF de Türkiye'ye açılacak yabancı kredilere müsaade etmeden önce hükümetten büyük tavizler koparmak için yeni baskılara girişmiştir. Şimdiye kadar İMF'nin dayattığı birçok önlemi alan hükümet, bu yüzden ülkede hayat pahalılığını görülmemiş düzeylere çıkarmıştır. Buna rağmen İMF şimdi, TL'nin değerinde çok daha büyük bir düşürme yapılmadıkça kesenin ağzını açmayacağını bildirmektedir. Para değerinin düşmesi ise, bilindiği gibi, Türkiye'nin ihraç mallarını yok bahasına elden çıkarması, buna karşılık ithal ettiği mallara ateş bahası fiyatlar ödemeye zorlanması demektir.

Bütün bunların bahası, yiyecekten giyeceğe, ilâca, yakacağa kadar artan fiyatlar altında beli bükülen emekçilerin sırtından çıkarılıyor. Hattâ bu dahi yetmiyor. Emekçilerin sırtına daha da binilmek için hazırlıklar yapılıyor. Haber verildiğine göre İMF'nin kesenin ağzını açmak için şart koştuğu önlemler arasında TL'nin değeri düşürülürken işçi ücretlerinin de sınırlandırılması, vergiler arttırılarak halkın daha az tüketime zorlanması yer alıyor!

Hükümetin bütün bu taleplere çaresiz evet diyeceği anlaşılmaktadır. Daha şimdiden, İMF'ye sunulan «Niyet Mektubu» adlı arzuhalde tüketim maddelerine yeni zamlar yapılması, tarım taban fiyatlarının düşük tutulması ve TL'nin değerinin yeniden esaslı bir ölçüde düşürülmesi KABUL EDİLMİŞTİR!

İşte parababalarının ve tüm sömürücü, aracı-tefeci-vurguncu takımının ülke ekonomisini yıllardır fütursuzca yağma etmeleri sonucu ortaya çıkan «darboğaz»ı aşmak için CHP ağırlıklı hükümetin önceki MC hükümetlerinden devralıp bir yıldır izleyegeldiği emperyalizme güvenme ve el açma politikasının sonunda, ülkeyi içine soktuğu durum!

Parababaları Heyeti ABD'den Eli Boş Döndü

TÜSİAD RAPORU

TÜRKİYE'NİN KREDİ İTİBARI KALMADI, BATILI ÜLKELER KALKINMA HIZININ SIFIRA DÜŞÜRÜLMESİNİ İSTİYOR

Geçen ay ABD'de kapı kapı dolaşıp bankalardan yeni kredi imkânları araştırmaya çıkan parababaları (TÜSİAD-Türk Sanayicileri ve İş Adamları Derneği) heyeti Türkiye'ye döndü ve bir rapor yayınladı. Raporda, «Türkiye kredi itibarını tamamen yitirmiştir,» denilmekte ve Batılı ülkelerin Türkiye'de kalkınma hızının sıfıra yakın bir noktada tutulmasını istedikleri bildirilmektedir.

Türkiye'ye yapılan öneri ve tavsiyeler arasında şunlar da yer almaktadır: Gömlek, balık ağı gibi hafif sanayi ürünlerine ağırlık vermek; vergileri arttırmak; ücret ve maaşları dondurmak; para değerinin düşürülmesi; sosyalist ülkelerle ticaretin azaltılması!

Böylece emperyalist çevreler Türkiye'ye hangi şartlarda yeni kredi «imkanı» tanıyacaklarını parababaları temsilcilerinin ağzından haber vermiş oluyorlar. Parababaları heyetininse getirdikleri bu habere üzülmekten çok sevindikleri manlaşılıyor. Çünkü raporun bir yerinde aynen şöyle denilmekte: «Türkiye'de devamlı iyimser bir hava yaratılacağına gerçekler açıklanmalı ve tüm gücümüzü sorunların çözümünde toplamalıyız.»

Kendilerinin «gerçekler»i ve «sorunların «çözüm»ünü nerede, nasıl gördükleri ise hepimizin malûmu! Ücretler dondurulsun, grev yasaklansın, herşeye zam yapılsın, halk daha az yesin daha az giyinsin, daha az ısınsın. Devlet enerjiden başka birşeye yatırım yapmasın, halktan topladığı vergileri özel sektöre aktarsın, yabancı sermaye baş üstünde taşınsın!

ABD'den eli boş dönüp bu raporu yayınlayanların bundan başka söyleyecekleri hiç bir şey yoktur. Çünkü onlar da dünyaya, emperyalist ağababalarının gözlükleriyle bakmaktadırlar.

DİSK Genel Başkanı Baştürk:

TÜRK-İŞ Faşizme Karşı Birliği Yokuşa Sürüyor

«TÜRK-İŞ'in tavrı güçbirliğini engelleyici ve egemen çevrelerin istekleri doğrultusundadır... Ekonomik bunalımın bütün yükünü emekçi halk ve bütün çalışanlar çekmektedir... Faşizmin göğüslenmesi, geriletilmesi ve giderek yok edilmesi görevi işçi sınıfının, onun siyasi partilerinin, sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinindir.»

ABDULLAH BAŞTÜRK TÜRK-İŞ'İN ÖNERDİĞİ AP-CHP KOALİSYONUNUN İŞÇİLERİN VE EMEKÇİLERİN ÇIKARLARINA TERS DÜŞTÜĞÜNÜ DE SÖYLEDİ.

DİSK Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi toplantısı sırasında bir basın toplantısı düzenleyen Genel Başkan Abdullah Baştürk, DİSK'in faşizme karşı iş ve güçbirliği çağrısına TÜRK-İŞ'in somut cevap vermekten kaçtığını, böylece egemen çevrelerin istekleri doğrultusunda hareket ettiğini söyledi.

Bilindiği gibi TÜRK-İŞ Yönetim Kurulu DİSK'in çağrısına verdiği cevapta faşizme karşı güçbirliği sorununu askıda tutup geçiştirerek bir an önce AP ile CHP'nin koalisyon kurmaları gerektiğini bildirmişti. Bu tavrın olumsuzluğuna işaret eden Baştürk Türkiye'nin karşılaştığı ekonomik, sosyal ve siyasi sorunların «baş sorumlusu olan iç ve dış sermaye çevreleri, ekonomik bunalımın yükünü çekmemek için direnen bütün demokrasi güçlerini, çalışanları ve işçi sınıfını baskı ve terör ile yıldırmak, sindirmek suretiyle faşist bir yönetim kurmayı amaçlamaktadırlar» demiştir. Baştürk şöyle devam etmiştir: «Faşizmin göğüslenmesi, geriletilmesi ve yok edilmesi görevi, bütünüyle, sadece bugünkü hükümetten beklenemez. Görev, temel olarak, işçi sınıfının, onun siyasi partilerinin, sendikaların ve diğer demokratik kitle örgütlerinindir.»

Baştürk, AP-CHP koalisyonu kurulması önerisinin işçilerin ve tüm emekçilerin çıkarlarına ters düşen, sermaye çevrelerinin isteklerini yansıtan bir öneri olduğunu da sözlerine eklemiştir.

TÜRK-İŞ'de başı çeken uzlaşmacı sendika ağalarının olumsuz tavırlarına rağmen, faşizme ve onu besleyen tekelci sermaye çevrelerine karşı mücadelede işçi sınıfının birliğini sağlamanın önemi ortadadır. Bu bakımdan DİSK ve TÜRK-İŞ çevresinde toplanan işçilerin faşizme karşı birlikte hareket etmelerini ve güçbirliği yapmalarını sağlama yolunda hiç bir gayret esirgenmemelidir.

YABANCI SERMAYEYE YENİ KOLAYLIKLAR TANINIYOR

HÜKÜMETİN YABANCI SERMAYE POLİTİKASI EMPERYALİST ÇEVRELERİ MEMNUN EDİYOR

Hükümet, yabancı sermayeye yeni imkânlar ve kolaylıklar tanıyan yeni bir yönetmeliği uygulamaya koymuştur. Yeni yönetmelik, Türkiye'nin döviz sıkıntısını giderme yolunda muhtaç olduğu dış kredileri alabilmesi için birtakım emperyalist çevrelerden gelen baskılara hükümetin boyun eğdiğini göstermektedir.

Bilindiği gibi emperyalist çevreler ve onların yerli işbirlikçileri öteden beri ülke kapılarının yabancı sermayeye ardına kadar açılmasını istemektedirler. Döviz sıkıntısının ağır baskısı altında ekonominin geçirmekte olduğu bunalımı fırsat bilen iş ve dış çıkar çevreleri şimdi taleplerini dayatmaktadırlar. Hükümet de bu talepler karşısında geriledikçe gerilemektedir.

Yeni yönetmeliğe göre bazı alanlarda yatırım yapacak şirketlerin sermayesinin tümü yabancılara ait olabilecektir. Yabancı sermaye, devlet garantisi altında kârlarını dışarıya transfer edecektir. Yerli sanayicilere tanınan teşvik tedbirlerinin hepsinden yabancı yatırımcılar da yararlanacaklardır.

Haber verildiğine göre Türkiye'nin dış borçlarını erteleyip ertelememeye karar vermek üzere ekonomik durumunu «sınav»dan geçirmekte olan OECD çevreleri tam bu sırada çıkan yeni yabancı sermaye yönetmeliğinden çok memnun kalmışlardır!

Alacaklı Yabancı Şirketlerin Türk Şirketlerine Ortak Olmaları Önerildi

Türkiye'nin yabancı bankalara olan 3 milyar dolar borcunu ödemekte güçlük çektiği, bunu erteletmek için giriştiği teşebbüslerin yokuşa sürüldüğü bilinmektedir.

Bir habere göre Maliye Bakanlığı bu ertelemeyi sağlayabilmek için şöyle bir teklif ortaya atmaya hazırlanmaktadır: 3 milyar dolar borç ertelendiği takdirde, Türk özel şirketlerinin yabancı şirketlere olan toplam 1 milyar dolarlık ödenmemiş döviz borçlarına karşılık yabancı şirketler borçlu Türk şirketlerine ortak olabileceklerdir. Ya da alacaklarının TL. karşılığını Türkiye'de yatırım yapmak için kullanabileceklerdir.

Bildirildiğine göre söz konusu 1 milyar dolar borcu ödemek için Türkiye OECD'den kredi istemiş, fakat OECD bu talebi kabule yanaşmıyacağını şimdiden belli etmiştir.

Bir yandan yabancı sermayeye yeni kolaylıklar tanıyan yönetmelikler çıkarılırken girişilen bu teşebbüs, gittikçe ağırlaşan döviz bunalımının Türkiye hükümetini ne denli tavizkâr tutum ve önerilere zorladığını gösteriyor.

CHP ağırlıklı hükümetin himmetiyle Türkiye'nin yakında tam bir yabancı sermaye cenneti olacağı anlaşılıyor!

ATAŞ'DA SON DURUM NE?

- **RAFİNERİDE ÜRETİM YİNE DURDURULDU**
- **HÜKÜMET ATAŞ'I SATIN ALMAK İÇİN EMPERYALİST ŞİRKETLERE AVUÇ DOLUSU PARA ÖDEMEYE HAZIRLANIYOR**

ATAŞ rafinerisinde üretim geçen hafta yine bir süre durduruldu. Sebep: İşletmeci emperyalist şirketlerin gereken ham petrolü ithal etmemeleri. Bu yüzden üretim durdurulup depolar dolsun diye bekleniyor.

Bu arada hükümetin ATAŞ'ı satın almak için petrol şirketleriyle pazarlık yaptığı bildirilmektedir. Ödenecek fiyat henüz belli değildir. Fakat satış için önce petrol şirketlerine 150 milyon dolar borcun ödenmesi şart koşulmaktadır. **City Bank** adlı bir ABD bankası bu parayı hükümete kredi olarak verebileceğini bildirmiştir.

Böylece ATAŞ'ın satın alınması için emperyalist **Mobil**, **Shell** ve **BP** şirketlerine, şimdiye kadar Türkiye'den bunca kâr götürdükleri, ikide bir petrol sıkıntısı yaratarak bunca zarara neden oldukları yetmiyormuş gibi, avuç dolusu para ödenecek demektir.

Bu arada öğrenildiğine göre, City Bank adlı emperyalist bankada ATAŞ'ın %51 hissesine sahip olan **Mobil**'in büyük miktarda hissesi vardır. Ve bu banka daha önce Irak'a olan petrol borçlarını karşılamak üzere hükümete 150 milyon dolar kredi vermeyi kabul etmişken, sonradan bundan caymış, bu kredinin ancak ATAŞ'ın alacaklarını karşılamakta kullanılabileceğini bildirmiştir.

On Üç Faşist Hapisten Kaçırıldı

CHP ağırlıklı hükümetin faşist katillerin üzerine yeteri kadar ciddiyetle yürümemesi, «Ülkücü»leri bir hayli şımarttı.

Hükümete adeta meydan okurcasına «tantanalı» basın toplantısı yapanlar; yandaşları olan katillerin ellerindeki tabancaların «piyes çalışması» sırasında bulunan oyuncaklar olduğunu iddia edenler cezaevinden bu katilleri kaçırmışlardır.

13 faşist katilin cezaevinden kaçırılması Hükümetle «alay etmenin» tam bir göstergesidir. Durumu İstanbul Emniyet Müdürü bile kabul etmiş, bu olayın «cezaevinden kaçma» değil, «kaçırılma» olduğunu belirtmiştir.

Faşistlerin hangi karanlık mihraklarda hâlâ daha etkin olduklarının bir kanıtıdır bu. Ayrıca Hükümetin bu faşist çetelere karşı hiçbir inandırıcı önlem almadığını göstermiştir.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Ekim Devriminin 61. Yıldönümü

Lenin Sovyet İktidarını ilan ediyor

61 yıl önce eskiden Çarlık Rusyasında kullanılan takvimle 25 Ekim 1917'de, şimdi kullanılan takvimle ise 7 Kasım 1917'de dünyanın ilk işçi sınıfı iktidarı kurulmuştu.

Çarlık Rusyasında işçiler ve köylüler tekelci parababalarının ve toprak ağalarının boyunduruğu altında çok güç koşullarda yaşıyorlardı. Bir çok farklı ulus Çarlık rejiminin baskıları altında eziliyordu.

Lenin'in kurduğu Bolşevik Partisi işçilerle köylülerin ittifakını oluşturarak ve ezilen ulusları ortak mücadeleye kazanarak 61 yıl önce bir avuç sömürgenin egemenliğine son vermeyi bildi.

Bugün Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği dünyanın en gelişmiş ülkesi haline geldi. Sovyet halkı 61 yıllık fedakâr bir mücadelenin sonucunda dünyanın önün de yeni ufuklar açtılar. Başka ülkelerde sosyalizm için mücadele eden işçilere, bağımsızlıklarını kazanmak için mücadele eden halklara en büyük güç kaynağı oldular.

7 Kasım 1978. Bugün bütün ülkelerin işçileri ve mazlum halklar büyük Ekim Devrimini selamlıyor.

İran Halk Hareketi Gelişiyor

Şah Gerici Aşiretlerden Medet Umuyor

Ordu Grev Halindeki Rafinerilere El Koydu

Meşhet sokaklarında tankların ilerleyişini durdurmak için oturan göstericiler

İran'da halk muhalefeti hergün daha güçleniyor. Güvenlik kuvvetlerinin kitle gösterilerine hiç sakınmadan ateş açmalarına rağmen halkın mücadele azmi zayıflamıyor. İran enformasyon bakanı «eşi görülmemiş baskı tedbirleri uygulayabiliriz» diyerek halka gözdağı vermeye çalışıyor. Ama İran halkının şimdiye kadar zaten eşi görülmedik baskılar altında yaşadığını unutuyor.

Kitle hareketlerini bastırmada güvenlik kuvvetlerinin uyguladığı vahşetin kâfi gelmediğini gören Şah diktatörlüğü bu sefer de gerici bir aşireti halkın üstüne saldırtarak netice alabileceğini umuyor. Batı İran'daki Paveh kentinin meydanında Şah aleyhtarı gösteri yapan halka gerici bir aşirete mensup yüz atlı saldırarak 65 kişiyi öldürmüştür. Hatırlanacağı gibi Çarlık Rusyasında halk muhalefetini bastırmak için Kazak süvarilerinden yararlanılmış, bunlar gösteri yapan işçilere kılıçlarla saldırmışlardı. Ancak Rus çarını Kazak'lar kurtaramamıştı. İran şahını da kendi kazakları kurtaramayacaktır.

Diğer taraftan İran'ın petrol kuyularında ve rafinerilerinde işçilerin yürüttüğü grev nedeniyle ülkenin petrol ihracatı durmuştur. İran başbakanı bu nedenle grevci işçileri «vatan hainliğiyle» suçlayacak kadar çılgına dönmüştür. Grevi kırmak amacıyla askeri birlirler petrol rafinerilerini işgal etmişlerdir.

Şah rejimi bir yandan da büyük tepki çeken bazı yöneticileri feda ederek halk muhalefetini durdurmaya çalışmaktadır. Son olarak Şah'ın gaddarlığıyla ünlü polis örgütü SAVAK'ın yöneticilerinden bazıları azledilmişlerdir. İran gazetelerinde bu örgütün işkence yöntemleri tefrika edilmeye başlanmıştır. Oysa Şah yakın bir zamana kadar ülkesinde işkence yapıldığı konusundaki suçlamaları «komünistlerin yalanları» olarak nitelendiriyordu.

Ne gerici aşiretler, ne polis, asker baskısı, ne de bazı gizli polisleri feda etmek çırpındıkça batan Şah'ı ve rejimini kurtarmaya yetmeyecektir. İran halkı çok geniş bir cephe halinde, Şah diktatörlüğüne son vermeye kararlı olarak mücadelesini sürdürmektedir.

Mısır-İsrail Uzlaşmasına Karşı Alınacak Tedbirler Görüşülüyor

Arap Ülkeleri Bağdat'ta Toplandı

FKÖ, Toplantıya Katılan Bazı Ülkeleri Sedat'ı Desteklemçkle Suçladı

KRAL HÜSEYİN KRAL HALİT HAFIZ ESAT

Mısır-İsrail anlaşmasına karşı ortak bir tavır almak amacıyla bazı Arap ülkeleri temsilcileri Bağdat'ta toplanmışlardır.

Suriye, Irak, Libya ve FKÖ temsilcilerinin yanısıra toplantıya Suudi Arabistan, Ürdün, Bahreyn gibi gerici Arap ülkeleri de katılmaktadır.

Toplantı sonucunda Mısır'ın ortak bir dille kınanması ve bazı tedbirler alınması amaçlanmaktadır. Toplantının amaçlarından biri de petrol ihraç eden Arap ülkelerinin katkılarıyla bir ortak fon kurularak İsrail'le karşı karşıya olan ülkelerin desteklenmesinin sağlanmasıdır. Eğer Mısır İsrail'le uzlaşmaktan vazgeçerse bu fondan yararlanabilecektir.

Ancak toplantının umulan sonuçları vermesi pek beklenmemektedir. Çünkü parasal gücü elinde tutan Arap ülkelerinde gerici rejimler egemendir. Bunlardan Ürdün kendi topraklarındaki Filistinlileri silah zoruyla ülkeden sürmüştür. Suudi Arabistan Camp Davit anlaşması konusunda şimdiye kadar kesin bir tavır almamıştır. Bu ülkelerdeki gerici rejimlerin çıkarları emperyalizmle ortak olduğundan bunların köklü tavırlar almaları beklenemez. Nitekim toplantının başlamasıyla birlikte bu ülkelerin Mısır'a karşı ılımlı bir tavırdan yana oldukları belli olmuştur. FKÖ bunun üzerine konferansa katılan bazı ülkeleri Sedat'ı desteklemekle suçlamıştır.

Sonuç olarak toplantıdan yuvarlak sözlerden başka bir şey beklenemeyeceği anlaşılmaktadır.

EĞİTİM KÖŞESİ

Sosyalist Enternasyonal

CHP Sosyalist Enternasyonal'e katıldı katılacak derken herkes bunu konuşmaya başladı. Bilenin de, bilmiyenin de üzerinde söz söylediği SOSYALİST ENTERNASYONALİN gerçek yüzü nedir?

Kapitalist düzenin kötülüklerini gören ondan uzaklaşan emekçiler ilk elden, gerçek kurtuluşlarının yolunu keşfedemiyebilirler ve bu arada, aranış içinde oldukları bir geçiş dönemi yaşarlar. Ancak kapitalizmden hoşnut olmayan emekçilerin bir gün sosyalizm yolunu tutacağını bilen burjuvalar, onların karşısına birtakım sahte reformlarla çıkarlar ve kitlelerin sosyalizme olan eğilimlerini düzenin sınırları içinde tutmaya çalışırlar. Günümüzde bunun en geçerli yolu, sosyal demokrat iktidarlardır.

Dünya işçilerinin 1889 yılında kurulan enternasyonal birliği, II. Enternasyonal adını alır. Bu yüce dayanışma içinde kimi siyasi akımlar, kitlelerin devrimci mücadelesine önem vermiyen, hatta onun karşısına dikilen bir yol izlediler. Bunlar, Birinci Dünya savaşında kendi ülkelerinin saldırgan emperyalist burjuvalarını desteklediler ve dünya işçilerinin birliğine, dayanışmasına zarar verdiler. Devrimci İşçi partileri bu döneklerden ayrıldılar ve III. Enternasyonali kurarak onları kendi başlarına bıraktılar.

1917 Ekim'inde Sovyetler Birliği'nde, 1945 yılından sonraki yıllarda da 14 ülkede daha işçi sınıfı iktidara geldi. Sosyalizmin gelişmesinden korkuya kapılan kapitalist ülkeler, ipliği çoktan pazara çıkmış olan işçi sınıfı davasının hainlerini yeniden diriltmeyi denediler ve bunun için 1947 yılında Anvers'de «Sosyalist Enternasyonal Konferansı»nı (Camisco) topladılar. Böylece onlar e-mekçilerin uyanışını ve sosyalizme yönelişleri durdurmayı ve onları burjuva reformlarının ... şine takmayı umdular. Ancak kullandıkları ... yalizm» maskesine rağmen iktidara geldikle... çok kapitalist ülkede bunlar işçi sınıfına d... lık politikalarını sürdürdüler. Kendileri... mediler ama gerçek işçi sınıfı partileri ... yanın devrimci güçlerini yönlendire... ulaştılar: İşte örneği: 1928 yılında 1 Mil... işçi sınıfı sosyalistine karşılık 6 Milyo... sosyal demokrat parti üyesi vardı. Bu... yamızda 13 Milyon 600 bin sosyal demokr... şılık 50 milyon işçi sınıfı sosyalisti bulunu...

Sedat ve Begin'e Nobel Ödülü Verilmesi Arap Halklarına Hakarettir

Sıyonizm ve İşbirlikçisi Nobel aldı.

Dinamiti keşfeden Alfred Nobel tarafından kurulan ve her yıl bilim, edebiyat, barış gibi alanlarda yararlı çalışmalar yapanlara verilen Nobel ödülü bu yıl Barış'a olan «katkıları» yüzünden Enver Sedat ile Menahem Begin'e verilmiştir.

Menahem Begin Filistin halkının ve İsrail'e komşu Arap ülkeleri halklarının topraklarını gasbetmiş olan siyonizmin temsilcisidir. Bunları yaparken halkları kan ve gözyaşına boğmuş, işgal altında tuttuğu topraklarda ırkçı baskılar uygulamış bir hükümetin başkanıdır.

Enver Sedat ise bu gerçeklere rağmen sadece Mısır egemenlerinin çıkarları uğruna hem bütün Arap halklarının hem de Filistin halkının gasbedilmiş haklarını bir kalemde satıvermiştir.

İşte şimdiye kadar dağıttığı ödüllerle hep emperyalizmin çıkarlarıyla uyum içinde olan Nobel ödül komitesi bu sefer de aynı tutumunu sürdürmüş ve halkların mücadelelerine acı bir alay yöneltmiştir.

Dünya Cimnastik Şampiyonasında Sosyalizmin Büyük Başarısı

Şampiyonada büyük başarı kazanan Sovyet bayan cimnastikçisi Nelli Kim

19. Dünya Cimnastik Şampiyonası evvelki hafta Fransa'nın Strazburg şehrinde yapıldı. Şampiyona da Sosyalist ülke takımları ve sporcuları büyük başarı kazandılar.

Cimnastik sporun temel dallarından birisidir. Vücut sağlığının korunup güçlenmesinde ve sağlıklı nesillerin yetiştirilmesinde sporun önemli rolü vardır.

«Ticari değeri» olmadığı için bu spor kapitalist ülkelerde ciddiye alınmaz. Çünkü insanlar heyecan verici seyirciliğe şartlandırıldıklarından, cimnastik, niteliği bakımından fazla seyirci çekmez. Dolayısıyla da «para» getirmez. Bu yüzden bu temel spora kitlelerin ilgisi azdır. Ve cimnastik yapanlar da seyrektir.

Oysa sporun bir meta, alınıp satılan bir mal olmaktan çıkartıldığı sosyalist ülkelerde cimnastik insan hayatındaki yararlı yerini almıştır. Bu nedenle bu sporda, sosyalist ülkelerin diğerlerinden çok daha başarılı olmaları gelenekselleşmiştir.

Bize gelince, ilk ve orta dereceli okullardaki haftada birer saatlik beden eğitimi derslerinden, başka yerde cimnastiğin adı bile geçmez. Bu derslerde de televizyonda seyrettiğimiz cimnastikten başka herşeyin yapıldığına öğrencilik yapanlarımız tanık olmuşlardır. Geri ve emperyalizme bağımlı kapitalist ülkeler için cimnastik gibi temel spor dallarının, burjuva yönetimler tarafından lüks kabul edilmeleri doğaldır. İleri kapitalist ülkeler, geri ülkeleri sömürerek elde ettikleri payların bir miktarını bu gibi sporlara ayırarak bir ölçüde sosyalist ülkelerin peşine takılmak imkanını bulabilirler. Ama bizim gibi geri ve bağımlı ülkeler bu gibi sporlarda dünya çapındaki şampiyonaları sadece ekranlarından seyredebilirler.

DÜNYA CİMNASTİK ŞAMPİYONASINDA MADALYA DAĞILIMI

	Altın	Gümüş	Bronz	Toplam
SSCB	7	7	3	17
Romanya	1	2	4	7
Dem. Alman Cum.	—	—	4	4
Bulgaristan	—	—	2	2
Macaristan	1	—	—	1
S. Ülk. Toplamı	9	9	13	31
Japonya	4	2	1	7
ABD	2	—	1	3
F. Almanya	—	2	—	2
Kap. Ülk. Toplamı	6	4	2	12
TOPLAM	15	13	15	43

Sovyetler Birliği Filistin Halkını Sonuna Kadar Destekleyecek

Sovyetler Birliği'nde bulunan FKÖ lideri Yaser Arafat'ın başbakan Kosigin ile görüşmesinden sonra yapılan açıklamada Sovyetler Birliğinin Orta Doğu sorununun bir bütün halinde çözümlenmesinden yana olduğu ve Filistin halkını bağımsız bir devlet kurup haklarını elde edinceye katlar destekleyeceği açıklanmıştır.

Açıklamada ayrıca Mısır ile İsrail arasında imzalanacak barış anlaşmasının Arap halklarının ve Filistin halkının zararına olacağı belirtilmiştir.

Ulusal hakları için, bağımsızlık için mücadele eden halkların en güvenilir dostlarının sosyalist ülkeler olduğu bir kere daha anlaşılıyor.

Halkımız Silahsızlanma ve Barış İsterken Hükümet ABD ile Ortak Silah Sanayi Kuracak

6 Kasım'da bir ABD uzmanlar heyeti Türkiye'ye geliyor. Heyet, Türkiye-ABD ortak savunma sanayiinin kurulması için görüşmelerde bulunacak. Daha önce varılan bir anlaşmaya göre, bazı ortak yatırımlarla Türk ordusunun ihtiyaçlarının giderilmesine yardım edilecek.

Yine başka bir ABD heyetinin Ankara'ya gelerek Türk hükümetiyle, yeniden açılan üsler konusunda görüşmelerde bulunacak ve bu üslerin ortak savunma açısından önemi ele alınacak.

ABD'nin ortak savunma tesisi adı altında aslında kendi denetiminde bazı askeri malzemenin yapımına izin vereceği biliniyor. Böylece ABD, bazı külfetlerden de kurtulacak ve NATO çerçevesi içinde Türkiye'ye yeni ekonomik külfetler yüklemiş olacak.

Öbür yandan, yeniden açılan ABD üslerini ortak savunma tesisi olarak göstermek, halkımızın ve bölgedeki barış güçlerinin çıkarlarına aykırıdır. Çünkü bu üsler Türkiye'de ABD'nin çıkarlarını gözeten ve sosyalist ülke haklarına yönelmiş saldırı üslerinden başka bir şey değildir.

Halkımız silahlanmaya karşıdır ve ulusal çıkarlar adı altında ABD'nin çıkarlarının gözetilmesini reddetmektedir. Barıştan yana olan Türkiye halkına yapılacak en büyük kötülük, ABD'nin askeri amaçları karşısında boyun eğmek ve geri adım atmaktır.

Doğu'da Komando-Jandarma Baskıları Artıyor

Urfa Köylerinde Yıldırma Harekatı

CHP ağırlıklı hükümet işbaşına geldikten sonra jandarma ve komando baskıları daha bir hızlandı. İşte Van dolaylarında iki aşiretin birbirine kırdırtılması ve kışkırtmalar... İşte KANATLI Jandarma 78 Tabur bikatı... İşte sınır boylarında kurşunlanan e…çi sırt hamalları... Birçok basılan köy ve meydan dayakları.

Hilvan, Urfa'ya bağlı küçük bir ilçe. Hoşin (Uluyazı) ise Hilvan'a bağlı en büyük köylerden biri.

Hoşinliler bir sabah erkenden uyanıyorlar. Daha doğrusu uyandırılıyorlar. Cami hoperlöründen kaba bir ses bütün erkeklerin köyün dışında toplanmasını söylüyor. Bu emre uymayanların cezalandırılacakları bildiriliyor. Köylüler dışarı çıktıklarında köyün jandarmalarla kuşatıldığını görüyor. Önce 50 yaşından genç olanların bir tarafa ayrılmaları söyleniyor. Ve ardından külot katına kadar, bütün köylüler soyunduruluyor. İki kişi direnecek gibi oluyor ama bunlar da sıkı bir dayaktan geçiriliyor: İsmet Benzer ve Dürrü Baysal. Yaraları daha taze. Bu insanlara gece on bire kadar «eğitim» yaptırılıyor. «Yat kalk», «Yat kalk»...

Bu sıra bir kısım jandarmalar köyde güya silâh aramaktadırlar. Tabii silâh adına ya da ona benzer hiç birşey bulunamıyor.

«Savaşlarda» dahi sivil halka eziyet edilmesi kesinlikle yasaklanmıştır. Bu tip ırkçı saldırılar ancak faşist devletlerde görülebilir. Kaldı ki hükümet faşizme karşı olduğunu, insan haklarına ve bununla ilgili uluslararası bir çok sözleşmeye bağlı olduğunu söylüyor. Peki bunlar ne? Bütün bunlar insan hakları adına mı yapılıyor? Doğu emekçi halkının en masum istekleri yıllardır gaspedilmiştir. En azından kendi dilini kullanması bile hâlâ yasaktır. Emekçi Doğu halkı ulusal ve sınıfsal baskının katmerlisini yaşıyor.

Bu boyunduruk mutlaka kırılacak, DEMOKRATİK HALK İKTİDARI kurulacaktır.

Elazığ'da Faşist Saldırılar Sürüyor

FAŞİST ELEBAŞILARLA POL-BİR'Lİ POLİS İŞBİRLİĞİ

…rşıda, sokakta gezmek, sosyal faaliyetlerde bulunmak, yurtlara, okullara gidebilmek hâlen çözülmemiş birer sorun durumundadır.

Elazığ'daki faşist militarist güçlerin yönlendiricisi Raif ÇİÇEK adlı faşist, 16.9.1978 günü faşistlerin her yerdeki yandaşı Pol-Bir'li bir polisle birlikte, hapishane…e forum düzenlemekte…n devrimci tutuklu… üzerine ateş açmış, … ölü (kan kaybından) dördü yaralı altı kişi vurulmuştur. Bu olaydan sonra hapishanedeki siyasi suçlular çeşitli il ve ilçelere dağıtılmışlardır.

MHP'nin üst düzeydeki vurucu fedailerinden birisi olan ÇİÇEK aynı zamanda iki yüksek okulda birden okumaktadır: Birisi Elazığ Veteriner fakültesi, ikincisi de Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisi.

Faşizmin en örgütlü ve en saldırgan timleriyle dolu olan Elazığ'da ardı arkası kesilmeyen cinayetler devam ediyor.

İstanbul Bahçelievler'de «Faşist Saldırılar ve Hayat Pahalılığına Karşı Önlemler» Toplantısı

FAŞİZME GEÇİT YOK!

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü tarafından İstanbul'un çeşitli semtlerinde yapılması kararlaştırılan «Faşist Saldırılar Ve Hayat Pahalılığına Karşı» parti politikasını açıklama toplantılarından ilki 30 Ekim'de Bahçelievler'de kalabalık bir halk topluluğunun katılmasıyla yapılmıştır.

Toplantıda ilk sözü alan Bakırköy İlçe Başkanı Ali Kahramanoğlu, son zamanlarda tırmanan faşist teröre karşı tüm demokrasiden yana güçleri tek merkezden yönlendirebilmek için, demokrasiden yana olanları birlik ve beraberlik içinde davranmaya çağırmıştır.

İlçe başkanından sonra söz alan SGB İstanbul şube başkanı Yusuf Hasançebi, faşist teröre karşı gençliğin örgütlenmesi ve âcilen eylem birliği yapması gereğini vurgulamıştır.

Toplantının son konuşmacısı olan İstanbul İl Başkanı Ali Kar, saldırıların kaynağı bilindiği halde hükümetin bu kaynakların üzerine gitmediğini söyliyerek şöyle demiştir:

«Faşist terör mihrakları bellidir. MHP ve onun yan kuruluşlarıdır. Başbakan bizzat bunu radyoda açıkladığı halde, hükümet hâlâ faşist mihraklar üzerine kararlı bir şekilde gitmiyor. Sokakta mavi berelileri görevlendirerek, demeç vererek faşist terör durdurulamaz. Halkımız, gizli-açık faşist odakların üzerine gidilmedikçe, MHP ve yan kuruluşları kapatılmadıkça saldırıların süreceğinin bilincindedir.»

İl Başkanı Ali Kar, hayat pahalılığının gün geçtikçe arttığını ve hayatın çekilmez hale geldiğini, buna rağmen hükümetin işçi ücretlerinin dondurulması için çaba harcadığını, bu çabalarında TÜRK-İŞ'i de ortak bulduğunu söyliyerek, hükümetin fiat artışları karşısında âciz kaldığını, bu düzen sürdükçe işçilerin, emekçilerin ağızlarına koydukları bir lokmanın da yok olacağını, kurtuluşun ancak, bu düzeni aşarak sömürüsüz bir toplumun, sosyalizmin kurulmasıyla gerçekleşeceğini belirtmiştir...

Gerçeğe mektup

BOYACI

Genç yaşta babasını
Yitirdi Mehmet.
Odsuz ocaksız kaldı.
Anası ilâç bekliyor,
Küçükler ekmek.
Düşündü yetmişlik
Koca gibi Mehmet.
Kader değildir bu,
Doğanın acı sırrı
Diyordu içinden.
Darma dağın bir sandık,
Bir boya, bir de fırça
Edindi kendine
Ve düştü yaşam kavgasına.
Kış yamandır,
Yerler çamur,
Dışarda it gibi yaşamak...
Koydu sandığını
Bir kenara
Tak, tak, tiki tak, tiki tak!
Boyacı boş,
Boyatalım mı abi?
Hızlı hızlı geçiyorlar
yanından,
Kimse bakmıyor.
Babasını hatırladı birden.
Peş peşe döküldü yaşlar
dizlerine.
Yaşlarını sildi,
Aldı fırçayı eline.
Tak, tak tiki tak, tiki tak!
Boyacı boş,
Boyatalım mı abi?
Gene de kimse bakmıyor.
Kaşlarını çatarak
Midesine bastırdı
Morarmış ellerini.
Tak, tak tiki tak, tiki tak!
Boyacı boş,
Boyatalım mı abi?
Baktı, bir ayak kondu sandığa.
Gülümsiyerek kaldırdı başını,
Başladı boyamaya.
Her nasılsa
Çoraba değdi boya.
Suç sende değil,
Sende boyatanda ulan deyip...
Bir tekmeyle sandık
Bölündü iki parçaya.
Güneş batmıştı,
Akşam ekmeğini kazanmadan
Sandıkta elden gitmişti...
Tekrar kader değildir bu
Deyip dişlerini biledi.
Yumruğunu sıktı.
Devam ediyor yaşam kavgasına!

Tekin …T
Samandağ

Faşizmle Mücadelede Sanatçıların Rolü

Yazar Demir Özlü İle Konuştuk

SORU: Faşizme karşı mücadelede sanatçılara ve özel olarak edebiyatçılara düşen görevler, sizce, şu anda nelerdir?

CEVAP: Öyle sanıyorum ki, sanatçıların, özel olarak da edebiyatçıların, faşizme karşı mücadelede, iki çeşit görevleri vardır. Birincisi, onların tarihsel durumlarıyla ilgili, teorik anlamda tanımlayabileceğimiz görevleridir; bu içinde bulundukları nesnel koşulların, tarihsel olarak, bilincine varma, eserlerine bu bilinci aktarma görevidir. İkincisi ise, bir kişi olarak, bir sosyalist olarak görevleridir ki, bu durumda edebiyatçılar, öteki militanlardan ayrılamazlar. Edebiyatçılara verilmiş herhangi bir imtiyaz yoktur. Faşizme karşı mücadelede, bilinçli bir sosyalist, içinde bulunduğu nesnel koşulların gereği olarak neyi yapıyorsa, hangi mücadele biçimlerini kullanıyorsa, sanatçı ve edebiyatçı da o mücadele biçimlerini kullanmak zorundadır.

SORU: Demokrat yazar ve sanatçıların, bu mücadeleye daha etkin örgütlü katkıları nasıl sağlanabilir? Sanatçının salt kendi bireysel çabasıyla, anti-faşist mücadelede lâyıkıyla yer alabileceğine inanıyor musunuz?

CEVAP: Bireylerin, özellikle güçlü ve toplum içinde etkili bireylerin, bireysel karşı-koymalarının da, sırasında, faşizme karşı verilecek mücadelede önemli katkıları olabilir. Ama bu yeterli değildir, özellikle sonuca götürmez. Faşizme karşı mücadele kitlelerin mücadelesine dönüştüğü zaman etkin olur, sonucu alır. Kitlelerin mücadelesi de, kitlesel bilincin en yüksek aşaması olan **Parti** mücadelesidir tabii.

Bildiğiniz gibi, sosyalist eylem Türkiye'de, kendi diyalektiğinin gerektirdiği ilk aşamaları yaşadı. Çocukluk hastalıklarını da yaşadı. Bu hastalıkların bir bölümü de devam ediyor. Demokrat yazarlar ve sanatçılar da, sosyalist teorinin tek partisi çevresinde birleşmek zorundadırlar. Sosyalist teorinin tek partisi oluşturulmalıdır, oluşturulma sürecindedir. Bu partinin gerçek yapısıyla oluşturulması süreci, aynı zamanda, demokrat yazar ve sanatçıların da onun çevresinde bütünleşmesi süreci olacaktır.

SORU: Bir hukukçu olarak, İhtisas Mahkemeleri, ya da başka tür özel mahkemeler kurma girişimini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bugünkü CHP ağırlıklı hükümetin demokratik hak ve özgürlükler konusundaki tutumu hakkında görüşünüz nedir?

CEVAP: İhtisas Mahkemeleri ya da özel mahkemeler kurma girişimi, demokrasi açısından olumlu karşılanamaz. Cezalandırmayla şiddet eylemlerinin önlenebileceği düşüncesi kökünden yanlıştır. Şiddetin kaynağı nedir? Şiddet nerden geliyor? İhtisas Mahkemeleri gibi özel mahkemeler kurma girişimi, bütün bu gerçeklerin bir yana itilmesi anlamını taşır. Özel mahkemeler ile Devlet Güvenlik Mahkemeleri arasında sadece bir adım uzaklık vardır. Bu çeşit mahkemeler sadece ceza dağıtma makinesi haline dönüşebilirler, şiddet eylemlerini önlemeye yarayamazlar; ayrıca da, Ceza Kanununda bulunan fikir suçları dolayısıyl… da sol düşünceyi, düşün… özgürlüğünü bütünüyle … dürmek işlevini ister ist… yüklenirler.

Bir hukukçu olarak İhtis… Mahkemeleri veya her özelleştirilmiş mahk… temelden karşıyım. B… girişimler devam eders… kıyönetim Mahkemeleri… DGM'lere karşı giriştiğ… mücadeleyi, hiç eksiksiz mahkemelere karşı da düreceğiz.

Ne yazık ki, sosyal-demokratlar, 20. yüzyılda, faşizm önünde teslimiyetçi ve … yüzlü tutumlarıyla, tarih… olarak bugüne kadar geril… tici bir rol oynamışlardır. Bu… nun Türk sosyal-demokratları için böyle olmamasını yürekten temenni ederim. Fakat, bugünkü hükümetin demokratik hak ve özgürlükler konusundaki tutumunda, bunun böyle olmayacağını gösteren olumlu belirtiler yok.

Gerçek sol birleşmeli ve kendi bağımsız tavrını takınmalıdır. Nesnel koşulların gerektirdiği bütün mücadele biçimlerini göze alarak gerçek sol, gene kendi göbeğini kendisi kesmek zorundadır.

…k Yolda Soğan Satanlarla Konuştu

…lboyu Satıcılarının Dertleri

Hani bazıları ailecek yaz seyahatine çıkarlar, bazı kimseler de iş tutmak için bir şehirden diğerine giderler ya, ürünlerini satmak için yol boyuna dizilmiş köylüleri seyrederekten? Eğer özel araba sahibiyseniz şöyle yolu kıyılar, gönlünüzün çektiği bir şeyler satın alırsınız... Pazarlık yapmayı da ihmal etmeden tabii! Yok otobüsle gidiyorsanız, özel otolu insanlara öte beri satan asma terazili köy…lere gözünüz takılır bir süre. Sonra geçer unutursunuz …ları. GERÇEK Muhabiri Bedirhan Samur bu yol boyu satıcılarıyla görüştü.

Soğan satıyorlardı. Soğanları naylon torbalara doldurmuşlardı. Dört kişiydiler. Niçin böyle yola çıkıp satış yapmak zorunda kaldıklarını öğrenmek için yanlarına vardım.

— Selâmün âleyküm, pazar ola!

— Aleyküm selâm, sağolasın!

— Ben GERÇEK gazetesi muhabiriyim. Sizinle şu anda yaptığınız iş hakkında konuşmak istiyorum.

— Olur, buyurun (derken kendileriyle ilgilenme sevinci içerisinde biraz da hayret bakışları arasında biri bana dönerek) olur şey değil, şimdiye kadar hiç bir gazeteci uğramadı, nasıl oldu da siz geldiniz? Çok memnun olduk!

— Kendinizi tanıtır mısınız?

— Ben Ali Elmas. Arkadaşlarım Mustafa, Temel, Ali Derya. Seyran köyündeniz.

— Bu yol boyunda ne yapıyorsunuz?

— Gördüğünüz gibi, kadınlarımız tarlada soğan kesiyorlar, biz de yol boyunda soğanları satıyoruz.

— Soğanları kilo ile mi, yoksa böyle torba içinde mi satıyorsunuz?

— Torba içinde satıyoruz. Bir torbada 20 kilo var. 35 liraya zor-belâ veriyoruz. 35 lira masrafımızı bile karşılamıyor ama ne yapalım...

— Bu satıştan memnun musunuz?

— Yok be kardeşim, nasıl memnun olalım? Elimizdeki malları satamıyoruz. Yağışlardan soğanlar çürümeye başladı. Ne yapacağımızı şaşırdık.

— Her yıl soğanlarınızı böyle mi satarsınız?

— Hayır. Tüccar soğanlarımızı almıyor. Tüccar soğanlarımızı ucuza almak ister. AP'li olursan soğanları alıyor. Başka türlü almıyor. Alırsa bile parayı hemen vermiyor. Aradan sekiz, on ay geçtikten sonra veriyor. Tabii bu paranın bize değil, tüccara faydası oluyor. Tüccara vermektense çürüsün, satmıyayım daha iyi.

— Ürettiğiniz malların taban fiatından memnun musunuz?

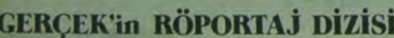
— Taban fiatlardan hiç memnun değiliz. Hayat pahalılığı karşısında taban fiatlar bizi güç durumda bırakıyor. Devlet köylüye önem vermiyor. Bizi tefecinin kucağına atıyor. Onlar da bizi sömürüyorlar. Onun için biz köylüleri memnun edecek bir taban fiatı istiyoruz. Tüccar aradan çıksın, diyoruz.

— Köyünüzde ürünlerinizi değerlendirecek bir birlik var mıdır?

— Köyümüzde kooperatif yeni kuruldu. Kısa bir süre içinde 70 kişi ortak oldu. Biz de örgütlenip mallarımızı kendimiz satmak istiyoruz. Hükümet kooperatiflere yardım ederse aracıları ortadan kaldırabiliriz. Hükümet bizi tüccarın elinden kurtarsın diyoruz.

— Başka bir diyeceğiniz var mı?

— Soğanlarımızı satamadık. Diğer ürünlerimiz de para etmedi. Gübre parasını ve diğer borçlarımızı nasıl ödeyeceğimizi bilemiyoruz. Bu sene soğan ihracatını Karacabey'den bir tüccara verdiler. Bu tüccar kendi soğanını ve akrabalarının soğanlarını aldı. Biz yoksullar hiç yararlanamadık. Hükümet soğan ihracatını kooperatiflere verseydi hepimiz yararlanırdık.

GERÇEK'in RÖPORTAJ DİZİSİ

Ankara Gecekondularında Yaşanan Gerçekler

Kırdan Göçenler Anlatıyor (3)

Hazırlıyanlar: Ali Ekinci
Alim Çopuroğlu
Asuman Kayabaş

Haydar Emmi'nin Evinde

Bugün pazar. Bugün işçilerin, memurların haftalık dinlenme günü. Hafta boyunca çalışarak yorulan insanlar dinlenecekler. Pahalılıktan, baskıdan, sömürüden y…larını sıyırabilirlerse bi…r…k kafa dinleyecekler. Ya da yiyecek, giyecek, su, yakacak masraflarını düşünmekten fırsat bulabilirlerse dinlenebilecek ve zinde bir şekilde yeni bir çalışma haftasına başlayacaklar, daha çok iş, daha çok üretim yapacaklar. Yapacaklar ki patronlar biraz daha ceplerini doldursun, özel mülkiyetlerindeki fabrika, otel, işhanı binaları biraz daha gelişsin, biraz daha yükselsin. Çalışanlar gecenin geç saatlerinde evlerine zor ulaşabilirken patronlar her çocuğuna bir araba hediye etmenin mutluluğu içinde olsunlar. İkinci röportajımıza başlarken aklımızda hep bunlar var.

Bu kez Haydar Emmi'nin evinde konuğuz. Biz soruyoruz, o cevap veriyor. Arada bir karısı da karışıyor söyleşimize. Haydar Emmi'nin de köyden kopmasının arkasında topraksızlık yatıyor. «Bir bağımız vardı,» diyor Emmi, «herkes özenirdi. Çok güzel, çok bakımlıydı. Köye her gelen izin isteyip bağı gezmek isterdi.» diyor. Ama bağın güzelliği karın doyurmuyor demek ki o güzel, bakımlı bağ da göç etmesini engelleyememiş. «Çoluk, çocuk çoğalınca köydeki toprak yetmez oldu. Babam bizi ayırırken bir tarla verdi, onu da sel götürdü. İşsiz güçsüz kaldık. Aç, sefil kaldık. Köy yerinde iş ne gezer, mecbursun göçmeğe!» diye anlatıyor Haydar Emmi.

Kırdan kente göç olgusunun temelinde değişen toplum yapısı yatar. Geleneksel yapıdan, yani makinalaşmanın olmadığı ve kapalı köy ekonomisinin egemen olduğu bir yapıdan çağdaş bir yapıya geçişte kırsal kesimde bozulan denge, diğer bir deyişle ortaya çıkan işsizlik, göçün temel dürtüsüdür.

Kente nasıl göçtünüz ve ilk iş olanağına nasıl sahip oldunuz? diye soruyoruz. Haydar Emmi cevap veriyor: «Şehre önce yalnız geldim. Yalnız geldim ki çalışıp para biriktireyim, sonra köye dönüp bir iş tutayım. Şehirde kayınpederim vardı o sıralar, onun biraz yardımı oldu. Polislik işi var dediler, müracaat ettirdiler beni. Askerliğini jandarma olarak yapanları polis yapıyorlardı, ben de başvurdum ama bir cevap vermediler. Çok uğraştım, olmadı.» Ama bu arada parasız pulsuz sürünmek de canına tak etmiş ve inşaatlarda bekçilik, amelelik etmeye, kısaca ne iş bulursa yapmaya koyulmuş. Çok çalışıp çok yoruluyor, az kazanıyormuş. Ama az da olsa elinde bir para kalması hoşuna gidermiş.

«Yine bir keresinde, bir inşaatta bekçilik yapıyordum,» diye anlatıyor Haydar Emmi. «Kum kamyonu günde dört sefer gelmesi gerekirken, üç sefer geliyor. Sizin dört sefer gelmeniz gerekli diyorsam da adam aldırmıyor. Bir de tuttu beni şikâyet etti patrona, ortalığı karıştırıyorum diye. Ben de patrona her şeyi anlattım, anlattım amma herif onlara inandı, beni kapı dışarı etti.»

Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlarmış ya, bunu kafasını taşlara vura vura öğreniyor Haydar Emmi. Her yerde üçkâğıtçıların, yalancıların, sömürücülerin birbirleriyle dayanışma içinde olduklarını gözleriyle görüyor. Sanıyor ki patron ona bir iş verdi diye patrona tapması gerek. Patron onun gözünde çok saygıdeğer bir kişi. Bilmiyor ki patronlar onlara minnettar olmalılar. İşçiler, emekçiler olmasa fabrika neye yarar, iş neye yarar? Makinaları işleten eller olmasa onların hiç bir işe yaramayacağını bilemiyor o zamanlar. Ancak bunu geç de olsa yaşamın bizzat kendisi öğretiyor Haydar Emmi'ye.

Karısı karışıyor bu arada söze. «Herifi gurbete gönderdim, içim rahat etmedi bir türlü.» diyor. «Yoksulluk, gariplik bir yandan çocukların perişan durumları öbür yandan için için eritirdi beni. Köyde ben de kilim dokudum, halı dokudum, bir miktar para biriktirdim, kocama yardımcı olayım istedim.»

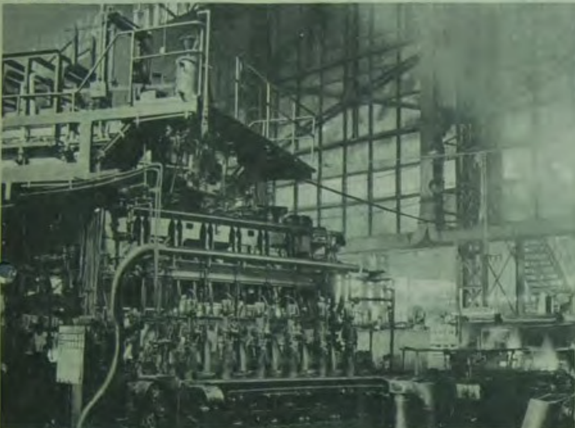
Sonra ne oldu diye soruyoruz, anlatıyor Haydar Emmi. «Bizim oralı bir yüzbaşının işine girdim, onun yardımıyla da bekçiliğe müracaat ettim. Bu iş çok uzadı, tam altı ay sürdü, gittim geldim. Baktım olacak gibi değil, herhal rüşvet vermek gerekli diye düşündüm, tuttum bir zarfın içine o zamanın parası ile 100 lira koydum, başkomisere verdim. Benden istediğiniz evrak bu zarfın içinde, dedim. Adam görmüş geçirmiş biri, hemen anladı ve zarfı geri verdi. Bana da bir nasihat çekti, çok utandım.»

Kafalara yerleştirilen rüşvet fikri Haydar Emmi'yi de etkilemiş ve işi daha çabuk olsun diye o da o yola …vurmuş. Hakkı olmayanlara para verme alışkanlığını bilmeyerek o da teşvik etmiş, toplumun bir pisliğine istemeyerek o da katılmış, utanarak. «Sonra oldu bekçilik işim.» diyor. Bu iş olunca ben de evi getirdim. Kirada oturduk bir süre. Sonra bir arsa satın aldım, arkadaşların yardımıyla üstüne bir de gecekondu oturttuk. Bir süre sonra onu sattım ve Boğaziçi'nde bu gördüğünüz yere geldik.» Gecekonduyu yaparken ve yaptıktan sonra da eksiklerini tamamlarken insanüstü bir çaba harcamış, işten çıkınca akşamları ve hafta sonları durmadan, dinlenmeden çalışarak.

HAFTAYA: GECEKONDU SEMTLERİNDE HAFTA TATİLİ

Sermayenin En Büyük Sömürü Alanlarından Biri

Şişe-Cam Tekeli

Cam uygar yaşamın zorunlu ihtiyaçlarındandır. Penceremizden, bindiğimiz taşıtlara, sofra-mıza kadar camın yaşamımızda büyük bir yeri vardır. Öte yandan cam mamülleri ülkemizde en [illegible]halı mallar arasındadır. Vitrinlerde gördüğümüz cam eşyaların fiyatları yanına yaklaşılacak gibi değildir. Evimizde büyücek bir camın kırılması bütçemizde önemli bir gedik açacaktır.

Kullandığımız cama işçiler yüksek ısı fırınlarının karşısında erimiş cam maddesini uzun borularla üfliyerek şekil vermekte, sonra da onu çeşitli makinelerde yeniden işliyerek ürün hâline getirmektedirler.

Cam işkolunda çalışanlar çok ağır koşullarda çalışmaktadırlar. Cam işkolunda iş kazaları hiç eksik olmaz. Cam kesmeleri, cam tozu yutmak, yanmalar cam fabrikalarında günlük olaylardandır.

Bu iş kolunda binlerce işçinin yarattığı değerler kimler tarafından gaspedilmektedir acaba? Bu yazımızda, kısaca, Türkiye'nin en güçlü tekellerinden olan Şişe-Cam tekelini ele alacağız.

NASIL TEKEL OLUNUR?

1976 yılı araştırmala[illegible] göre Şişe-Cam Te[illegible] 1.087.180.000 öz sermayesiyle, 341.572.000 bilanço kârıyla şirketler arası sıralamalarda yedinci gelmektedir. Şişe-Cam sanayii bugün tamamen tekelleşmiş durumdadır. Tekel dışında faaliyet gösteren ufak tefek bazı cam-şişe kuruluşları bu tekelle boy ölçüşememekte, genellikle âkibetleri Şişe-Cam tekelinin bir parçası hâline gelmekle son bulmaktadır. Örneğin, 1970 yılında kurulan Anado[illegible] Cam Sanayii, üretime geçtikten sonra tekelin rekabetçi baskısı altında iflâsın eşiğine gelmiş ve sonunda Şişe-Cam tekeli tarafından satın alınmıştır. Öte yandan Şişe-Cam tekeli Tuzla'da kurulu Pressiz Evsan, Çayırova'da kurulu Ferro Döküm ve Wat Elektirik, Mersin'de kurulu Soda ve Çupa Sanayilerini de yutmuşdur.

Şişe-Cam Tekelinin yönetim sorumluluğunu taşıdığı şirketler Soda Sanayii, Paşabahçe Cam Sanayii, Paşabahçe Limited Şirketi, Teknik Cam Sanayii, Çayırova Cam Sanayii, Anadolu Cam Sanayii, Topkapı Şişe Sanayii, Cam Pazarlama, Cam Elyaf Sanayii, Ferro Döküm Sanayii, Reform Ambalaj Sanayii ve Ticaret'tir. Tekelin diğer iştirakleri İzocam Ticaret ve Sanayii'dir.

Şişe-Cam tekelinin en büyük iştirakçisi İş Bankasıdır.

Şişe-Cam tekeli ekonomik bunalımdan en az etkilenen kuruluşlardan biridir. Tekel bu yıl iki yeni yatırıma daha girişmiştir. Bunlardan biri, günlük kapasitesi 600 ton olan ve iki milyar yatırım yapılan Trakya Cam Sanayii kuruluşudur. Diğeri ise Sinop Cam Sanayii'dir.

Şişe-Cam Holding 1976 yılında üretimini bir yıl öncesine göre % 57 arttırarak diğer tekellere göre yinę ön sıraları almıştır.

Türkiye'de en fazla ihracat yapan tekellerden biri yine bu Cam tekelidir. 1976 yılı satış hasılatı 2.546.000.000'dur. Cam işverenleri güçlü yapılarından dolayı ülke içinde de cam fiyatlarını istediği seviyede tutabilmektedirler.

SARI SENDİKANIN ROLÜ

Cam işkolunda hâkim olan Şişe-Cam tekelinde 10.000 kişi çalışmaktadır. Şişe-Cam tekelinde çalışan işçilerin büyük bir kesimi sendikalaşmıştır. İş kolunda iki sendika bulunmaktadır. Bunlardan biri DİSK'e bağlı Hür Cam-İş, diğeri ise Türk-İş'e bağlı Kristal-İş'tir. Hür Cam-İş sendikası yıllardanberi bu güçlü tekele karşı mücadelesini sürdürüyor. Özellikle işverenin direktifleri doğrultusunda hareket eden sarı Kristal-İş Sendikası ise işkolunda Şişe-Cam tekelinin en önemli dayanağını teşkil ediyor. İşçilerin DİSK'te örgütlenmesini engellemek için her yola başvuruyor. Grev kırıcılığı yapmak, Hür Cam-İş sendikasının yetki almasını önlemek için hileli yollara başvurmak Kristal İş'in en önemli görevleri arasındadır.

Son olarak, Cam Elyaf fabrikasında Hür Cam-İş Sendikasının yetki almasına rağmen Hür Cam-İş'in burada çalışmasını engellemek için yasa boşluklarından, sahte imzalardan yararlanarak on aydanberi işçileri oyalayarak açlığa mahkûm etmiştir. Ancak bu işkolundaki tüm zorluklara, engellemelere rağmen cam işçileri giderek DİSK bünyesindeki sendikalarında yer almaktadırlar. Bir kaç işyerine sıkışmış olan Kristal-İş ise son günlerini yaşamaktadır.

Bu yazımızda Türkiye'nin güçlü tekellerinden olan Şişe ve Cam Fabrikaları A.Ş.'ni tanıtmaya çalıştık. Gelecek yazımızda Hür Cam-İş Sendikası yöneticilerinden biriyle yaptığımız ropörtajı yayınlıyacağız.

İştirak Payları (%)

Kuruluşun Adı	İş Bankası	Tür. Şişe Cam Fb.	Serma. (M. TL.)
Soda Sanayii	% 40	% 39	310
Paşabahçe Cam	29,8	70	80
Teknik Cam	29,6	70	40
Çayırova Cam	43,9	56	187,5
Anadolu Cam	32,9	11	350
Topkapı Şişe	28,8	70	120
Cam Elyaf	10	54,6	60
Ferro Döküm	—	36,3	45

GERÇEĞİN DİLİ

Patronların Komikliği

AP Büyük Kongresinde «uzun süreli» ve «amaç dışı» grevlerin (yani bizim anlıyacağımız, sömürücüleri can evinden vuran işçi eylemlerinin) sınırlandırılması yönünde program değişikliği kabul edildi. Bu karar üzerine büyük sermayecilerimizden, iş adamı ve Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Yönetim Kurulu Başkanı Halit Narin Bey, «AP Kongresinde alınan bu kararın bir iyi niyet ifadesi» ve «işçi - işveren ilişkilerinde bir aşama» olduğunu söylemiş, «Çalışma mevzuatımızda son dört senedir işçiye daha çok hak vermek suretiyle onun oyunu alma gayreti ağırlık kazanmıştır.» demiştir.

Şüphesiz sömürgen sermayeci sınıf ve ona yaranmaya çalışan, varlığını sömürgen sınıfa borçlu olan parti bu kararı kendi çıkarlarının bir gereği saymaktalar. İşçi sınıfının bugünedek kazandığı hakları ona ne denli çok gördüklerini açığa vurmaktan da çekinmemekteler.

Oysa giderek büyüyen ve bilinçlenen işçi sınıfı grev hakkını bedava kazanmadı. İşçilere karın doyuracak kadar bile para vermeyen patronlara karşı kavga vererek, canı pahasına elde etti. Hayat garantilerine fazladan garanti eklemeyi kendileri için Allah vergisi tartışılmaz hak sayan sömürgen sermayecilerden grev hakkını kendi yaşama hakkı olarak söke söke kopardı.

Kendi lüks varlıklarını her şeyin üstünde tutan sömürgen sermayeci sınıfın çıkar ve ihtirasları için vazgeçmeyecekleri hiç birşey yoktur. İşçi hakları, demokrasi, seçim, ülke çıkarı, bağımsızlık, kardeşlik, dostluk vb. hepsinden vazgeçerler. Şimdi de, kaybedecek zincirlerinden başka birşeyi olmayan işçi sınıfına rağmen grev hakkını kısıtlayabileceklerini umuyorlar. Bilmeleri gereken şudur: Gelişen dünyada büyüyen işçi sınıfıdır. Dünyanın da, Türkiye'nin de geleceği üzerinde en büyük hak sahibi işçi sınıfıdır. Tarih önünde cüceleşen sömürgen patronların işçi sınıfının haklarına tecavüze yeltenmeleri düpedüz çaresizliklerindendir. Onun için şimdi işçilerin haklarına göz diken kararlar alındığında birbirlerini kutlarlarken bütün ciddiyetlerine rağmen komik düşüyorlar.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

İşten Atılan Arkadaşlarıyla Dayanışma İşçilerin Baş Görevlerindendir

İşçi Kıyımına karşı Çıkalım

İşçileri Sokağa Atan Patronlarla Yılmadan Mücadele Edilmelidir

Patronlar ellerine geçen ilk fırsatta en sudan bahanelerle işçilerin işlerine son veriyorlar. Bunu bazen işyerinde sendikalaşmayı önlemek, sarı sendikalara karşı mücadeleyi engellemek için yapıyorlar, bazen de, iş yerinin zarar ettiği bahanesiyle, ekonomideki durgunluğun pahasını işçilerin sırtına yıkmak için yapıyorlar.

Patronların işçilerin ve ailelerinin rızkıyla diledikleri gibi oynamalarına işçiler müsaade etmemelidirler. İşten atılanlarla türlü dayanışma eylemlerine girişmek işçilerin en doğal hakları ve başta gelen görevleri arasındadır. Bu tür eylemler kararlılıkla sürdürüldüğünde, çoğu kez başarıya ulaşmaktadır. Patronlar işten çıkardıklarını tekrar işe almak zorunda bırakılmaktadır. Böylece hem tek tek işçilere yapılan haksızlık önlenmekte, hem patronlar işçilerin dayanışmasının kendileri için ne denli korkulur ve etkin bir güç olduğunu anlamakta, hem de işçiler kendi birliklerinden doğan güçlerinin daha bir bilincine varmaktadırlar.

İşçi kıyımının son zamanlarda büsbütün azmış olması, bütün yurtta işçilerin bu soruna önemle eğilmelerinin önemini artırıyor.

o O o

ANDAŞ'TA İŞÇİ DİRENİŞİ

İşçi kıyımının en son örneklerinden biri İstanbul'da Andaş Sanayi Ürünleri Dağıtım Şirketi işyerinde görüldü. Ayazağa Maslak Yolundaki işyerinde çalışanlar 10-10-1978 günü direnişe başladılar.

Andaş Sanayi Ürünleri Dağıtım Anonim Şirketi, Yenisermest Halıları, Sezak Halıları, Hasyün Halıları, Gümüşsuyu Halıları ve Halıser'i pazarlayan bir kuruluş. İstanbul'da Maslak'taki işyerinden başka Eminönü ve Kocamustafapaşa'da ayrıca şubeleri var. Bunun yanısıra aynı işlevi sürdüren, başka bir şubesi de Izmir'de faaliyet gösteriyor. İzmir'deki iş yerinde yürütülen sendikalaşma hareketine işveren kanunsuz lokavtla karşılık vermiştir.

Direniş yerinde işçilerle yaptığımız söyleşide genç işçi arkadaşlar bize şunları söylediler: «Çalıştığımız işyeri Andaş Sanayi Ürünleri Dağıtım Şirketinin İstanbul'daki bütün iş yerlerinde 19.10.1978 gününden itibaren direnişe başladık. Bu üç işyerinde işverenin adamları haricinde 70 işçiyiz ve hepimiz direnişe katıldık. İşveren sendikalaşma haketini engellemek için başvurduğu işten atma metoduyla işine son verdiği iki arkadaşımızı tekrar işe almak zorunda kaldı. Bunun yanısıra aynı iş kolunda çalışan İzmir'deki arkadaşlarımız kanunsuz lokavtla işten atıldılar. İşte direnişimize neden olan olaylardan birisi bu.

Bütün işverenler gibi, çalıştığımız işyerinin sahibi işverenin de çalışma yasalarını istediği zaman keyfi bir şekilde kullanmasını ve gerektiğinde rafa kaldırmasını, bizi doğrudan etkilediği için direnişimize sebep olan olayların içinde sayıyoruz.

Ayrıca, başını alıp giden fiyat artışlarına biraz olsun yetişebilmek için ücret artışı sağlayabileceğimiz toplu sözleşmeye oturmaktan kaçması da, işverene karşı direnişimizin ana eksenlerinden birini oluşturmaktadır .

Biz bütün bu olumsuzlukları kendinde toplamış ANDAŞ işverenine diyoruz ki: Yasalara aykırı olan lokavtla işten attığın İzmirli arkadaşlarımızı yasal hakları olan işlerine hemen geri al. Kendi çıkarlarınızı ön planda tuttuğunuz ve bu kıstasla kendi hazırladığınız yasalara biraz olsun saygılı ol. Ve yasal mecburiyetin olan toplu sözleşme masasına otur! Biz bütün bu aksaklıklar giderilene kadar haklı direnişimizi yılmadan sürdüreceğiz. Bu böyle biline!»

Meclisler Çalışmaya Başladı Ama Kimin İçin?

PARLAMENTONUN GÜNDEMİ DEMOKRASİ DÜŞMANLARININ GERİCİ EMELLERİNE DEĞİL, EMEKÇİ HALKIN HAKLI TALEPLERİNE AÇIK OLMALIDIR

Meclisler 1 Kasım'da açıldı. Böylece yeni yasama yılı başlıyor. Patronların büyük sıkıntıları var. Döviz istiyorlar, işçi ücretlerinin dondurulmasını istiyorlar, grevlerin kısıtlanmasını, işçi haklarının geri alınmasını istiyorlar. Gericiler sıkıyönetim istiyorlar, Devlet Gü[illegible]lik Mahkemelerinin kuru[illegible]sını, Dernekler Kanununun değişmesini, demokratik örgütlerin kapatılmasını, demokratik halk güçlerimizin sindirilmesini istiyorlar. Bunun için Meclislerin kendilerinden yana çalışmasını savunuyorlar.

Emekçilerin yararına bir kısım kanunlar ise Parlamento gündeminde hâlâ bekliyor. Memur maaşlarında dişe dokunur yükselmeler, asgari geçim indiriminin yük[illegible]seltilmesi ve emekçilerin s[illegible]tındaki vergi yükünün ha[illegible]letilmesi bekleniyor. F[illegible] saldırganlar gemi azıy[illegible]mış, çılgıncasına halk[illegible]dırıyorlar. Meclisler [illegible]rasi düşmanlarına [illegible]cek mi?

Herkes bir şey[illegible] ama emekçileri[illegible] başka, gericileri[illegible] başka. Meclisler ç[illegible]ma kimden yana?

Belli ki patronlar[illegible] çalışacaklar. Çünkü [illegible] kadar hep öyle çalıştı[illegible] emekçilerin çıkarlarını [illegible]zetmediler.

Yine hep öyle mi olac[illegible] Olmaması için emekçiler[illegible] seslerini yükseltmeleri gere[illegible] Demokrasiye kasdetmek için çırpınanların hesapları Parlamento duvarları içinde değil, hayatın içinde boşa çıkarılabilir.

Meclisler açılırken atılan nutuklar, emekçilerin umutlarını Parlamentoya toplamak içindir. Orada bu umutların çiğnenmesi içindir. Halbuki halkımız kendi umudunu kendi gücünde ve mücadelesinde görüyor.

Meclisleri de zorl[illegible] emekçiler yararına çalıştıracak olan yine halkımızın bu gücü ve kararlı mücadelesidir.

Maliyet Artışları Nedeniyle
Gerçek
Bu Sayıdan İtibaren 350 kuruştur

Gerici Güçlerin Dayatmalarına Boyun Eğilerek Demokrasi Savunulamaz

Demokratik Derneklerin Faaliyeti Kısıtlanmak İsteniyor

HEDEF TÖB-DER, POL-DER VE TÜM DEMOKRATİK DERNEKLER

Başbakan Ecevit'in AP Genel Başkanı Demirel'e götürdüğü söylenen «tedbirler paketi» içinde dernekler kanununda değişiklik yapılmasına dair bir önerinin de bulunduğu anlaşılmıştır. Böyle bir girişimin gerçek hedefi, başta TÖB-DER ve POL-DER olmak üzere demokrasi saflarında yer alan ilerici derneklerin etkinliğini kısıtlamaktır. Bununsa demokrasi güçlerinin gericiler cephesi karşısında etkin mücadele vermelerini güçleştireceği açıktır. Zaten demokratik dernek faaliyetlerinin kısıtlanması gerici siyasi güçlerin öteden beri dayatmaya çalıştıkları bir önlemdir. Şimdi bu dayatmaya boyun eğilerek demokrasi savunulamaz.

Kaldı ki dernekleri «amaçları dışı siyasi faaliyet»ten alıkoymak adına getirilecek kısıtlamalar yurtdaşların yurt ve dünya sorunlarıyla yakından ilgilenme ve gerekli bilgileri edinme haklarına saldırı demektir. Bu bakımdan Anayasaya da aykırıdır.

Hükümet, yurtdaşların, en doğal ve Anayasal hakkı olan meşru dernek faaliyetiyle uğraşacağına, «dernekçilik» maskesi altında cinayet suçu işledikleri, dikta rejimine ortam hazırladıkları mahkeme sicillerine geçmiş şebekelerin doğrudan üzerine yürümelidir.

Ereğli Demir Çelikte Direniş

Toplu sözleşme maddelerinin uygulanması, yemeklerin kokmuş ve bozuk olması, çalışılan yerlerin sağlığa son derece zararlı olması nedenleri ile Ereğli Demir Çelik işçileri 3 Kasım 1978 sabahı saat 7'de direnişe geçtiler. Bu direniş, 4000 kadar işçinin işverene ve DİSK düşmanı bozguncu «Devrimci Maden-İş»e vurulmuş bir şamarıydı.

Hükümet meydanında toplanan işçilere hitaben bir konuşma yapan DİSK 9. Bölge temsilcisi Cevdet Yılmaz, işçilerin haklarının ancak birlikte mücadele edilerek alınacağını ve bu eylemin sadece uyarı olduğunu söylemiştir.

Gerçek

Sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: Reyo — Baskı Tarihi: 5 Kasım 1978